

معرفی و تأیید روش تیتراسیون در محیط غیر مائی برای آنالیز اسید آزلایک

دکتر پیام خزائی^۱ و دکتر ملیحه کرامتی^۲

خلاصه

امروزه آلفا هیدروکسی اسیدها به طور گسترده‌ای در کنترل و درمان ناراحتی‌های پوست به کار می‌روند. اسید آزلایک یا Heptane-1,7-Dicarboxylic Acid، ماده‌ای طبیعی است که می‌تواند به صورت آندوژن از دی‌کربوکسیلیک اسیدهای زنجیره بلند، متابولیسم اسید اولئیک و امگا اکسیداسیون مونو کربوکسیلیک اسیدها بوجود آید. این ماده اثرات باکتریواستاتیک و باکتریوسیدال بر علیه انواع گونه‌های هوازی و بی‌هوازی میکروارگانیسم‌های عامل آکنه نشان داده است. خواص مفید اسید آزلایک باعث شده این ترکیب به صورت فرمولاسیون‌های مختلف دارویی عرضه شود. روش‌های آنالیز معرفی شده برای اندازه‌گیری اسید آزلایک شامل روش‌هایی از قبیل HPLC و GC بوده که در مواردی چون اندازه‌گیری میزان این ترکیب در پلاسما کاربرد دارند. البته با توجه به عدم وجود گروه کروموفور در ساختمان این ترکیب، در این روش‌های آنالیز نیز مراحل آماده‌سازی قبل از ستون بایستی صورت گیرد. اما در انجام فرمولاسیون‌های دارویی شاید استفاده از چنین روش‌های پرهزینه و وقت‌گیر مورد لزوم نبوده و روش‌هایی ساده‌تر و البته دقیق بتوانند مفید واقع شوند. در این تحقیق، تیتراسیون در محیط غیر مائی به عنوان روشی مناسب جهت آنالیز اسید آزلایک معرفی و پارامترهای تأیید متد آن بررسی شده است. در این روش پس از حل کردن آزلایک اسید در دی‌متیل فرمامید، تیتراسیون توسط متوکسیدسیم در حضور تیمول‌بلو انجام می‌شود. در تیتراسیون‌های مکرر انجام شده در تمامی غلظت‌ها، ضرایب انحراف معیار و درصد خطا کمتر از ۵٪ و مقادیر LOD و LOQ این روش برای تعیین مقدار آزلایک اسید به ترتیب ۰/۱۱۱ و ۰/۳۷۲ محاسبه شد. نتایج تأیید متد روش تیتراسیون پیشنهادی نشان داد که این روش در تعیین مقدار اسید آزلایک در فرآورده‌های دارویی می‌تواند با اطمینان به کار رود.

واژه های کلیدی: اسید آزلایک، تیتراسیون در محیط غیر مائی، تأیید روش

۱- استادیار گروه فارماسیوتیکس، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی کرمان ۲- دکتر داروساز

پدروش مقاله: ۱۳۸۳/۲/۸

دریافت مقاله اصلاح شده: ۱۳۸۳/۲/۲

دریافت مقاله: ۱۳۸۲/۶/۶

مقدمه

گروه کروموفور می‌باشد. مشتق‌سازی فلورسانس با استفاده از لوسین-کومارینیل آمید که برای مونو و دی‌کربوکسیلیک اسیدها به کار می‌رود، صورت می‌پذیرد (۱۲).

GC-

برای شناسایی دی‌کربوکسیلیک اسیدهای آلیفاتیک یا آروماتیک از روش GC نیز استفاده می‌شود (۱۵).

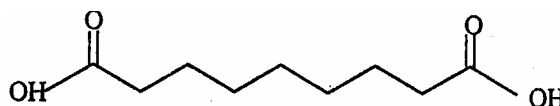
- تیتراسیون پتانسیومتریکی در محیط غیر آبی

تیتراسیون پتانسیومتریکی دی‌کربوکسیلیک اسیدهای آلیفاتیک متقارن در محیط غیرمائی نیز روش دیگری جهت آنالیز و اندازه‌گیری آنها محسوب می‌شود (۲).

- تیتراسیون های حجمی

تیتراسیون‌های خنثی‌شدن به طور گسترده در تعیین غلظت آنالیت‌هایی کاربرد دارند که یا اسید و یا بازند (۱). آب حلال معمول برای تیتراسیون خنثی‌شدن است ولی بعضی از آنالیت‌ها در محیط آبی قابل تیتراژ کردن نیستند زیرا انحلال‌پذیری آنها پایین است. از سوی دیگر چون قدرت اسیدی یا بازی برخی آنالیت‌ها در محیط مائی چندان زیاد نیست که نقاط پایان رضایت‌بخشی را فراهم کنند لذا غلظت چنین موادی را اغلب می‌توان با تیتراژ کردن در حلال دیگری به غیر از آب تعیین کرد (۱). دو نوع ترکیبات را که در محیط آبی قابل تیتراژ کردن نیستند، می‌توان با تیتراسیون خنثی‌شدن در حلال‌های غیرآبی مناسب اندازه‌گیری کرد. دسته اول این ترکیبات، اسیدها و بازها با وزن ملکولی زیادند که انحلال‌پذیری محدودی در آب دارند (۱). بنابراین با توجه به امکان استفاده از روش تیتراسیون (به علت خواص اسیدی اسیدآزلائیک) متأسفانه به علت حلالیت ناچیز اسیدآزلائیک در آب (۲/۴ گرم در یک لیتر آب) نمی‌توان از محیط مائی برای تیتراسیون آن استفاده نمود. لذا تیتراسیون در محیط غیر مائی به دلایل بالا توصیه می‌شود. البته

اسیدآزلائیک یا Nonandioic acid یا Heptane-1,7-Dicarboxylic Acid ترکیبی با فرمول بسته $C_9H_{16}O_4$ و ساختمان شیمیایی زیر می‌باشد (۱۰):

این ترکیب فرآورده‌ای طبیعی است که می‌تواند به صورت آندوژن از دی‌کربوکسیلیک اسیدهای بلند زنجیره، متابولیسم اسیداولئیک و امگا۱ اکسیداسیون مونو کربوکسیلیک اسیدها تولید شود. ثابت‌های اسیدی این ترکیب عبارتند از (۱۴):

$$K_{a1} = 2/951 \times 10^{-5}$$

$$K_{a2} = 4/677 \times 10^{-6}$$

از نظر ظاهری، این ترکیب به صورت کریستال‌های صفحه مانند یا سوزنی می‌باشد. اسیدآزلائیک امروزه به عنوان یکی از عوامل مؤثر در درمان آکنه ولگاریس شناخته شده، به طوری که در اروپا از سال ۱۹۸۹ به صورت کرم ۲۰٪ وارد بازار دارویی شده است. اسیدآزلائیک همچنین در درمان ملانوما بدخیم و حالات هایپرپیگمانتاسیون از قبیل لنتیگوی بدخیم و ملاسما موفق گزارش شده است. این ترکیب به صورت خوراکی و وریدی نیز تجویز شده است. ولی، فرمولاسیون موضعی آن در آمریکا مورد توجه قرار گرفته و به عنوان عاملی جهت درمان آکنه ولگاریس در سال ۱۹۹۵ تأیید شده است (۹).

روش‌های شناسایی و تعیین مقدار اسیدآزلائیک

HPLC-

HPLC یکی از روش‌های تجزیه اسیدآزلائیک و اندازه‌گیری غلظت پلاسمایی آن می‌باشد. مرحله مشتق‌سازی قبل از انجام آنالیز کروماتوگرافی لازم است زیرا آنالیت (اسیدآزلائیک) فاقد

است که متوکسیدسدیم و پتاسیم در برخی از موارد سبب تشکیل رسوب زله ماندنی در طی تیتراسیون می‌شوند که این رسوب سبب نامعلوم شدن (تیره شدن) نقطه پایانی می‌گردد (۳). اخیراً به علت سمیت بنزن و محدودیت‌های کار با آن، تولوئن که سمیت کمتری نسبت به بنزن دارد جایگزین آن شده است. مهم‌ترین شناساگری که جهت سنجش اسیدها به کار برده می‌شود، تیمول‌بلو است که دارای تغییر رنگی از زرد در محیط اسیدی به آبی در محیط قلیایی است. این شناساگر در تیتراسیون کربوکسیلیک اسیدها، ایمیدها و سولفانامیدها قابل استفاده است. آزوویوله شناساگر اسیدی ضعیف‌تری است و بنابر این جهت تیتراسیون اسیدهای نسبتاً ضعیف از قبیل فنل‌ها به کار می‌رود. برای اسیدهای خیلی ضعیف‌تر، O- نیتروآیلین می‌تواند مفید باشد. گرچه روش پتانسیومتری برای آنها ترجیح داده می‌شود (۶).

- تأیید روش‌های تجزیه

اعتماد به یک روش تجزیه‌ای و اطمینان از نتایج به دست آمده در گرو بررسی این نتایج توسط یک سری پارامترهای تأیید متد می‌باشد (۱۳). تأیید متد فرایندی است که طی آن مقبولیت و تکرارپذیری روش تجزیه‌ای در شرایط مختلف و انجام آن توسط افراد متفاوت تأیید می‌گردد (۴). پارامترهای کارآیی که در فرآیند تأیید متد مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، عبارتند از: صحت (Accuracy)، دقت (Precision)، تکرارپذیری (Repeatability) تکثیرپذیری (Reproducibility)، حد تشخیص (Limit of Detection: LOD)، حد تعیین کمی (Limit of Quantitation: L.O.Q) خطی بودن (Linearity)، انتخابی بودن (Selectivity)، اختصاصی بودن (Specificity)، سخت بودن (Ruggedness)، قوت (Robustness)، پایداری محلول‌های تجزیه‌ای (Stability)، میزان بازیابی (Recovery)، تعیین محدوده کاری غلظت

در ابتدا شاید به نظر برسد به منظور افزایش حلالیت بتوان تیتراسیون را در محیط اتانول انجام داد. ولی با توجه به آنکه رفتار مواد حل شده به صورت اسید یا باز به شدت متأثر از قدرت حلال به عنوان یک باز یا اسید است (۱) و ما در تیتراسیون‌های غیرمائی به دنبال ایجاد یک نقطه پایانی مشخص از طریق افزایش خواص اسیدی یا بازی ماده می‌باشیم، متأسفانه اتانول در این میان به عنوان یک حلال خنثی طبقه‌بندی می‌شود (۱). زیرا خواص پروتون‌دهندگی و گیرندگی آن تفاوت چندانی ندارد. ثابت خود پروتون کافتی اتانول بسیار برتر از آب است اما ثابت دی‌الکتریک پایین آن در قیاس با آب ویژگی برشمرده آن را خنثی می‌کند و از این رو ارتقای کیفیت نقطه پایانی حاصل از به کارگیری این حلال نسبتاً کم است (۱). در تجربه عملی نگارندگان نیز عدم کارایی اتانول در این خصوص تأیید گردیده و لذا از حلال غیرمائی دی‌متیل‌فرامید که اسیدآزلائیک به خوبی در آن حل می‌شود و همچنین به عنوان یک حلال نسبتاً بازی، خواص اسیدی اسیدآزلائیک را بهتر نمایان می‌سازد استفاده گردید.

- کلیاتی در رابطه با تیتراسیون‌های غیرمائی

همه حلال‌هایی که جهت تیتراسیون اسیدها در این روش به کار می‌روند الزاماً موادی با خصوصیات غیراسیدی هستند. بسیاری از حلال‌های بازی، خواص اسیدی یک اسید بسیار ضعیف را افزایش می‌دهند. اتیلن‌دی‌آمین، n- بوتیل‌آمین و پیریدین به عنوان حلال‌های بازی مناسبند. اما از آنجایی که CO₂ اتمسفر را به سهولت جذب می‌نمایند، تیتراسیون شاهد از اهمیت بالایی برخوردار است. N و N- دی‌متیل‌فرامید (DMF) از دیگر حلال‌های بازی است که بدین منظور به کار می‌رود. از سوی دیگر متوکسیدسدیم، پتاسیم یا لیتیم در محلول متانول - بنزن به عنوان تیترانت اسیدهای ضعیف کاربرد دارند. از عیوب آنها این

(DMF) حل شده سپس با محلول متوکسیدسیدیم در حضور تیمولبلو تا ظاهر شدن رنگ آبی تیترا می‌شود (۶). رابطه تعیین مقدار عبارت است از:

$$12/21 \text{ mg } C_7H_6O_7 = 1 \text{ ml } 0.1 \text{ M متوکسیدسیدیم}$$

محلول تیمولبلو

تیمولبلو یکی از شناساگرهای سولفون فتالین می‌باشد. دامنه تغییر رنگ آن در pH: ۶-۶/۷ بوده و تغییر رنگ آن از زرد در محیط اسیدی به آبی در محیط قلیایی است (۳).

تیمولبلو به عنوان شناساگر با غلظت ۰/۳w/v٪ در متانول ساخته می‌شود.

روش‌های عملی

۱- رسم منحنی استاندارد

پنج نمونه مختلف از اسید آزلائیک به مقدار ۱۰۰، ۱۵۰، ۲۰۰، ۲۵۰ و ۳۰۰ میلی‌گرم توزین و در حجم ۱۰ میلی‌لیتر DMF حل شده، سپس کل حجم این محلول‌ها، توسط متوکسیدسیدیم با نرمالیت معین در حضور شناساگر تیمولبلو، هم‌زمان با تیتراسیون شاهد توسط بورت شیشه‌ای تیترا شدند. لازم به ذکر است تیتراسیون برای هر یک از غلظت‌ها، شش‌بار و در روزهای مختلف انجام شده است. تمامی مراحل فوق برای پنج مقدار کمتر از اسید آزلائیک شامل ۰/۴، ۰/۵، ۱، ۲، ۵ و ۷ میلی‌گرم نیز انجام شد با این تفاوت که برای افزایش اطمینان و کاهش خطای تیتراسیون در مقادیر کم، غلظت متوکسیدسیدیم حدود ده برابر کاهش داده شد.

۲- بررسی دقت روش

دقت روش عبارت از نزدیکی اندازه‌گیری‌های تکراری یک ماده تجزیه شونده می‌باشد. از آنجا که در مرحله رسم منحنی استاندارد، تیتراسیون‌هایی در روزهای مختلف انجام شد، در این مرحله چند تیتراسیون در یک روز در مورد، سه مقدار پایین،

(Working Concentration Range) و آزمایشات تناسب سیستم (System Suitability Tests). باید توجه داشت که از مجموعه پارامترهای فوق، عمدتاً برخی پارامترها نیاز به تأیید دارند و روش انجام کار در هر مورد بستگی به هدف روش و ماتریکس نمونه دارد (۵).

مواد و روش‌ها

مواد و دستگاه‌های مورد استفاده در این پژوهش عبارتند از: اسید آزلائیک، دی‌متیل‌فرمامید، متانول، تولوئن، تیمولبلو، سدیم اسیدبنزوئیک که همگی از شرکت مرک آلمان تهیه شدند، ترازوی الکترونیکی Sartorius مدل AS120 با حساسیت ۰/۱ میلی‌گرم ساخت آمریکا، هیتراسیتیرر Heidolph ساخت آلمان، بورت شیشه‌ای PLANAX با دقت ۰/۰۲ میلی‌لیتر و لوازم شیشه‌ای نظیر هم‌زن، استوانه مدرج، بشر و پیپت.

با توجه به آنکه اسید آزلائیک، یک دی‌کربوکسیلیک اسید می‌باشد و با توجه به مطالعات انجام گرفته روش پیشنهادی برای آنالیز آزلائیک اسید، تیتراسیون در حلال نسبتاً بازی DMF توسط متوکسیدسیدیم می‌باشد.

طرز تهیه محلول‌های مورد استفاده

محلول متوکسیدسیدیم

۲/۵ گرم سدیم در مقداری متانول خالص حل شده و به مخلوط حدود ۴۰ میلی‌لیتر متانول و ۵۰ میلی‌لیتر تولوئن اضافه می‌شود. واکنش با سرد کردن کنترل شده، با افزودن متانول و تولوئن حجم محلول به ۱۰۰۰ میلی‌لیتر رسانده شده و محلول تهیه‌شده در ظروف پیرکس یا پلی‌اتیلن نگهداری می‌شود (۶).

استاندارد کردن متوکسیدسیدیم

۶۰ میلی‌گرم اسید بنزوئیک در ۱۰ میلی‌لیتر دی‌متیل‌فرمامید

سیستم و به طور مشخص سه برابر آن ایجاد کند (۱۱) و حد تعیین مقدار (LOQ) به صورت کمترین مقدار ماده تجزیه‌شونده می‌باشد که می‌توان با دقت و صحت قابل قبول آنرا اندازه‌گیری نمود (۱۳). چون در مراحل بعدی این مطالعه فرمولاسیون اسیدآزلائیک در یک پایه معمول موضعی یعنی کرم مد نظر بوده است لذا جهت تعیین حد تشخیص (LOD) روش، از پایه کرم مطلوب، نمونه‌ای با غلظت $1g/10ml$ در DMF تهیه شده و با استفاده از تیرانت با نرمالیت معلوم ۲۴ بار تیترا شد.

۷- بررسی محدوده خطی بودن

محدوده خطی بودن در قسمت رسم منحنی استاندارد بررسی و ذکر شده است.

۸- بررسی انتخابی بودن روش

برای بررسی انتخابی بودن روش و عدم تداخل احتمالی مواد پایه یا حامل با اسیدآزلائیک تنها روش پیشنهادی، تیتراسیون هم‌زمان پایه یا حامل دارویی می‌باشد.

نتایج

۱- رسم منحنی استاندارد

پس از انجام تیتراسیون و تعیین مقدار تیرانت مصرفی برای هر سری از غلظت‌ها با رسم مقدار تیرانت در مقابل مقدار اسیدآزلائیک، شیب خط، عرض از مبدأ و ضریب همبستگی هر یک از خطوط محاسبه گردید و سپس منحنی استاندارد بر اساس میانگین نتایج حاصله رسم شد. نتایج این مرحله در نمودارهای ۱ و ۲ آمده است. مطابق نتایج فوق خواهیم داشت:

$$1 \text{ MI Me-Na} (0.1 \text{ N}) \equiv 10.5915 \text{ mg AZA}$$

وسط و بالای منحنی استاندارد اسیدآزلائیک در دو محدوده که در بخش رسم منحنی استاندارد به کار رفته‌اند، هر کدام پنج مرتبه بامتوکسیدسدیم انجام شد.

۳- بررسی صحت روش

صحت عبارت از نزدیکی نتایج صورت گرفته با مقادیر واقعی است (۵). بدین منظور با توجه به تیتراسیون‌های انجام شده و محاسبه با استفاده از منحنی استاندارد، صحت متد به صورت تعیین درصد خطا برای هر دامنه محاسبه گردید. میزان صحت در مورد هر دو سری غلظت‌ها بررسی شد.

۴- بررسی پایداری اسیدآزلائیک در دی‌متیل‌فرامید

وقتی در یک روش آنالیز می‌توان به سیستم برگزیده شده اطمینان نمود که ماده مورد سنجش در سیستم پایدار باشد. بدین منظور یک نمونه با غلظت مشخص از اسیدآزلائیک در DMF تهیه شده و در یک ارلن پیرکس با درپوش آلومینیومی و در دمای آزمایشگاه نگهداری گردید. در فواصل زمانی متعدد تا شش ماه از ظرف 10 ml نمونه برداشته و تیتراسیون روی آن انجام می‌شد.

۵- ارزیابی میزان بازیابی

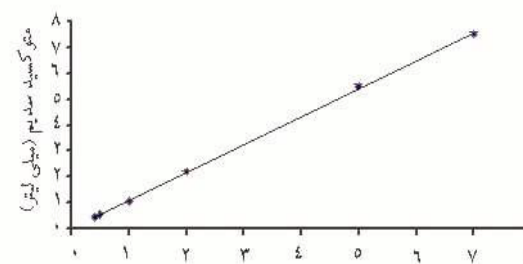
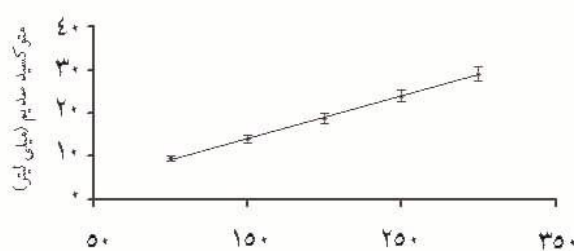
مطالعات بازیابی به روش‌های مختلف انجام می‌شود در این تحقیق مقایسه استانداردهای استخراج شده و استخراج نشده مورد توجه قرار گرفت (۷). اختلاف مقادیر به دست آمده جهت رسم منحنی استاندارد نسبت به مقدار واقعی به صورت درصد بازیابی محاسبه گردید.

۶- تعیین حد تشخیص و حد تعیین مقدار

حد تشخیص (LOD) یک روش، پایین‌ترین مقدار از تجزیه‌شونده است که پاسخ قابل تشخیص در بالاتر از سطح نویز

۲- بررسی دقت روش

پس از انجام تیتراسیون در یک روز در مورد، سه مقدار پایین، وسط و بالای منحنی استاندارد اسیدآزلائیک در دو محدوده که در بخش رسم منحنی استاندارد به کار رفته‌اند - هر کدام پنج مرتبه بامتوکسیدسدیم - مقادیر SD و CV% برای حجم تیتراژت مصرفی محاسبه گردید. نتایج این بررسی درجداول ۱ و ۲ آمده است. مطابق این نتایج مشاهده می‌شود در تمامی موارد درصد ضریب تغییرات کمتر از پنج درصد می‌باشد. مقادیر ضرایب همبستگی خط بالا و در هر دو حالت به ترتیب برابر ۰/۹۹۹۳ و ۰/۹۹۹۹ می‌باشد و این نشان‌دهنده دقت روش می‌باشد.

آزلائیک اسید (میلی گرم)

۳- بررسی صحت روش

نتایج محاسبه درصد خطا در جداول ۳ و ۴ آمده است. این نتایج نشان می‌دهند که در تمامی موارد درصد خطا کمتر از ۵٪ می‌باشد و این نشان‌دهنده صحت روش می‌باشد.

نمودار ۱: منحنی استاندارد برای تیتراسیون مقادیر مختلف

اسیدآزلائیک توسط متوکسیدسدیم جهت آنالیز مقادیر بالای اسیدآزلائیک

آزلائیک اسید (میلی گرم)

نمودار ۲: منحنی استاندارد برای تیتراسیون مقادیر مختلف

اسیدآزلائیک توسط متوکسیدسدیم جهت آنالیز مقادیر کم اسیدآزلائیک

۴- بررسی پایداری اسیدآزلائیک در دی‌متیل‌فرما مید

پس از انجام تیتراسیون بر روی نمونه‌های برداشتی، مقدار اسیدآزلائیک با گذشت زمان تعیین و منحنی مربوطه رسم گردید.

جدول ۱: حجم تیتراژت مصرفی در تیتراسیون‌های متوالی مقادیر بالا از اسیدآزلائیک (AZA) جهت تأیید دقت روش (در یک روز)

CV%	SD	\bar{X}	V_0	V_1	V_2	V_3	V_4	V_5	$V_{AZA}(mg)$
۱/۴۲۷	۰/۱۳۴۶	۹/۴۲۸	۹/۵۲	۹/۴۶	۹/۵۸	۹/۲۶	۹/۳۲	۱۰۰	
۱/۲۸۱	۰/۲۳۷۶	۱۸/۵۴	۱۸/۴۴	۱۸/۳۰	۱۸/۳۰	۱۸/۸۸	۱۸/۷۴	۲۰۰	
۱/۵۸۶	۰/۴۵۸۴	۲۸/۹	۲۹/۳۴	۲۹/۱۲	۲۹/۲۲	۲۸/۵	۲۸/۲۲	۳۰۰	

معادله خط میانگین $Y=0.994C-0.516$ $R=0.9993$

جدول ۲: حجم تیرانت مصرفی در تیتراسیون‌های متوالی مقادیر پایین از اسید آزلائیک جهت تأیید دقت روش (در یک روز)

CV%	SD	\bar{X}	V ₀	V ₁	V ₂	V ₃	V ₄	V ₅
۳/۸۳	۰/۰۱۶۷	۰/۴۳۶	۰/۴۲	۰/۴۴	۰/۴۲	۰/۴۴	۰/۴۶	۰/۴
۲/۶۱	۰/۰۵۷۶	۲/۲۰	۲/۲۸	۲/۲۴	۲/۱۴	۲/۱۶	۲/۲۲	۲
۱/۶۴	۰/۱۲۲	۷/۴۶	۷/۵	۷/۳۸	۷/۳۲	۷/۶۴	۷/۴۶	۷

$$Y=1.0613C+0.0398 \quad R=0.9999$$

جدول ۳: نتایج حاصله از تعیین درصد خطا به منظور تأیید صحت روش (مقادیر بالا)

AZA(mg)	۱۰۰	۱۵۰	۲۰۰	۲۵۰	۳۰۰
درصد خطا	-۱/۸۴۸	-۰/۷۶۷	-۰/۶۹۵	-۳/۱۸	-۴/۱۸

جدول ۴: نتایج حاصله از تعیین درصد خطا به منظور تأیید صحت روش (مقادیر پایین)

AZA(mg)	۰/۴	۰/۵	۱	۲	۵	۷
درصد خطا	-۲/۰	-۰/۲	۲/۶	-۲/۸	-۲/۰۶	۰/۳۲۸

۵- ارزیابی میزان بازیابی

با محاسبه درصد اختلاف مقادیر به دست آمده جهت رسم منحنی استاندارد نسبت به مقدار واقعی، درصد بازیابی روش محاسبه گردید. نتایج نشان داد که در تمامی موارد میزان بازیابی در محدوده $5\% \pm 100\%$ قرار دارد.

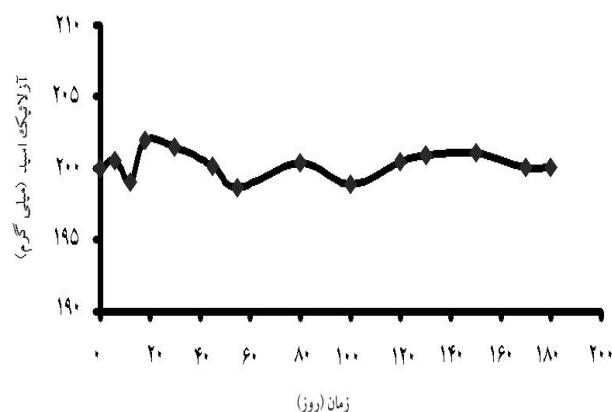
۶- تعیین حد تشخیص و حد تعیین مقدار

پس از انجام تیتراسیون نمونه‌ها، با استفاده از منحنی استاندارد مقدار معادل اسید آزلائیک برای هر یک محاسبه و مقدار انحراف استاندارد (SD) تعیین شد ($SD=0.0372$). ۳ برابر SD به عنوان LOD ($LOD=0.111$) و ۱۰ برابر آن به عنوان LOQ ($LOQ=0.372$) گزارش می‌شود.

بحث و نتیجه‌گیری

روش‌های گزارش شده برای تعیین مقدار اسید آزلائیک شامل HPLC (۸) با کمک مشتق‌سازی فلورسانس با استفاده از L- لوسین - کومارینیل آمید، GC (۱۵) و همچنین تیتراسیون

این نتایج در نمودار ۳ آمده است. همان‌طور که در این نمودار دیده می‌شود تغییر در میزان اسید آزلائیک با گذشت زمان بسیار جزئی و حتی کمتر از ۲٪ می‌باشد. نتایج این بررسی مطابق نمودار نشان داد که نمونه در حلال انتخابی بسیار پایدار است.

نمودار ۳: بررسی پایداری محلول اسید آزلائیک در دی‌متیل‌فرماید

جهت بررسی پایداری (Stability) روش

حلال، متوکسیدسیدیم به عنوان تیترانت و تیمولبلو در متانول به عنوان شناساگر (۶).

مطالعه اولیه انجام یافته به منظور بررسی وجود رابطه خطی بین مقادیر اسیدآزلائیک و مقدار مصرف شده تیترانت نشان داد که به علت ضریب همبستگی بالا ($r=0.99989$)، روش فوق می‌تواند به عنوان یک روش آنالیز مناسب، ارزشمند باشد. از این رو به منظور تأیید متد و ارزش‌گذاری این روش برای تعیین مقدار اسیدآزلائیک، پارامترهای صحت، دقت، پایداری، خطی بودن، حد تشخیص، حد تعیین مقدار، میزان بازیابی و انتخابی بودن در مورد آن بر اساس موارد ذکر شده در منابع مختلف انجام شد.

انجام تیتراسیون، در دو دامنه از مقادیر مختلف اسیدآزلائیک نشان داد که با توجه به ضریب همبستگی بالا، رابطه مستقیم خطی در هر دو دامنه وجود دارد. علاوه بر آن میزان ضریب تغییرات در تمامی موارد بسیار کمتر از حد مجاز (۵٪) می‌باشد و این اولین گام در انتخاب یک روش آنالیز خواهد بود. به منظور بررسی دقت، تیتراسیون شش نمونه در سه مقدار در برگرفته حد بالا، وسط و پایین منحنی استاندارد در دو دامنه مختلف انجام شد. ضریب تغییرات (C.V) در مقادیر کمتر از ۵٪ نشان‌دهنده دقت روش تیتراسیون حجمی در تعیین مقدار اسیدآزلائیک در هر دو دامنه غلظتی است. جهت بررسی صحت که به صورت تعیین درصد خطا در اندازه‌گیری یک نمونه معلوم و با مقایسه جواب حاصله با مقدار واقعی انجام شده است، در تمامی موارد میزان خطا همواره بسیار کمتر از ۵٪ بوده و این نشانه وجود صحت در روش آنالیز است. در بررسی پایداری اسیدآزلائیک، تغییرات در حد ۲٪ مقدار اولیه نشانگر پایداری اسیدآزلائیک در شرایط آزمایش است و در ارزیابی میزان بازیابی نیز نتایج نشان داد که همه مقادیر در محدوده ۵٪ مقدار واقعی می‌باشند. مقدار LOD و LOQ نیز برای این روش به ترتیب ۰/۱۱۱ و ۰/۳۷۲ گزارش

پتانسیومتری در محیط غیر آبی است (۲). با توجه به بررسی منابع مختلف و خصوصیات و ساختمان شیمیایی اسیدآزلائیک مشخص می‌شود که به علت وجود گروه کربوکسیل می‌توان جهت آنالیز این ترکیب از روش تیتراسیون استفاده نمود. اما به دو علت تیتراسیون در محیط غیرمائی برای این ترکیب ترجیح داده می‌شود. اولاً آزلائیک‌اسید یک دی‌کربوکسیلیک‌اسید با وزن ملکولی بالاست که حلالیت ناچیزی در آب دارد و همان‌طوری که در منابع نیز اشاره شده است، یکی از مهم‌ترین کاربردهای تیتراسیون غیر مائی برای ترکیباتی است که انحلال‌پذیری محدودی در آب دارند (۱). برای حل این مشکل نمی‌توان تیتراسیون را در حضور الکل انجام داد. همان‌طوری که در بخش مقدمه نیز ذکر شد اتانول به عنوان یک حلال خنثی طبقه‌بندی می‌شود (۱). چراکه خواص پروتون‌دهندگی و گیرندگی آن تفاوت چندانی ندارد. ثابت خود پروتون کافتی اتانول بسیار برتر از آب است اما ثابت دی‌الکتریک پایین آن در قیاس با آب ویژگی برشمرده آن را خنثی می‌کند و از این رو ارتقای کیفیت نقطه پایانی حاصل از به کارگیری این حلال نسبتاً کم است (۱). مطالعه تجربی انجام شده در این تحقیق نیز نشان داد که نقطه ختم عمل تیتراسیون در حضور الکل چندان واضح نیست ضمن آنکه رابطه خطی مناسبی بین مقدار اسیدآزلائیک و مقدار تیترانت مصرفی در این حالت وجود نداشت. برخی از مواد شامل اسید یا بازهای خیلی ضعیف که در محیط آبی نقطه پایانی مشخصی ندارند و یا فاقد واکنش با رابطه استوکیومتری مناسب هستند در محیط غیر آبی تیترا می‌شوند (۳). لذا ابتدا انتخاب سیستم، شرایط تیترانت، حلال و شناساگر در محیط غیر آبی مورد توجه قرار گرفت و با توجه به منابع موجود در مورد تیتراسیون اسیدها در محیط‌های غیر آبی، محیط غیر آبی به این صورت طراحی شد: دی‌متیل‌فرمامید (DMF) به عنوان

روش محدودیت خاص خود را نیز دارد. مهم‌ترین محدودیت این روش که با بررسی غلظت‌های بالای اسیدآزلائیک انجام شد، نشان‌دهنده عدم توانایی آن در تعیین مقدار اسیدآزلائیک در غلظت‌های بالاتر از ۷۰۰ mg/ml است.

می‌شود. کلیه نتایج به‌دست آمده بیانگر آن است که تیتراسیون حجمی اسیدآزلائیک در DMF می‌تواند روشی مطمئن و دقیق جهت تعیین مقدار اسیدآزلائیک در فرمولاسیون‌های موضعی نظیر پایه‌های معمول مورد مصرف نظیر کرم‌ها باشد. گرچه این

منابع

۱. اسکوگ، وست، هالر: مبانی شیمی تجزیه. ترجمه: توسلی، ویدا؛ خلیلی، هوشنگ و معصومی، علی. مرکز نشر دانشگاهی، تهران، ۱۳۷۶، صص ۲۸۱، ۲۹۵، ۲۹۷، ۲۹۹.
2. Aslan A, Erdogan Y and Demirbas A. Potentiometric titration of some dicarboxylic acids in non aqueous media. *Pharmazie* 1997; 52: 309-310.
3. Becket A and Stenlake B. Practical pharmaceutical chemistry. 4th ed., London, The Athlone Press, 1998; part 1: P165.
4. Buick AR, Doig MV, Jeal SC, Land GS and McDowall RD. Method Validation in the bioanalytical laboratory. *J Pharm Biomed Anal* 1990; 8(8-12): 629-637.
5. Carr GP and Wahlich JC. A practical approach to method validation in pharmaceutical analysis. *J Pharm Biomed Anal* 1990; 8(8-12): 613-618.
6. Connors KA: A textbook of pharmaceutical Analysis. 3rd ed., New York, John Wiely & Sons Inc, 1982; PP46-64.
7. Edwardson PA, Bhaskar G and Fairbrother JE. Method Validation in pharmaceutical analysis. *J Pharm Biomed Anal* 1990; 8(8-12): 929-933.
8. Ferioli V, Rustichelli C, Vazzalini F and Gamberini G. Determination of azelaic acid in pharmaceuticals and Cosmetics by Rp-HPLC after pre-column derivatization. *Farmaco* 1994; 49(6): 421-425.
9. Fitton A and Goa KL. Azelaic acid. A review of its pharmacological properties and therapeutic efficacy in acne and hyperpigmentary skin disorders. *Drugs* 1991; 41(5): 780-798.
10. Kleemann A, Engel J, Kutscher B and Reichert D: Pharmaceutical substances. 4th ed., Stuttgart, Thieme, 2001; P160.
11. Lang JR and Bolton S. A Comprehensive method validation strategy for bioanalytical applications in the pharmaceutical industry 1. Experimental Considerations. *J Pharm Biomed Anal* 1991; 9(5): 357-361.
12. Levai F, Liu CM, Tse MM and Lin ET. Pre-column fluorescence derivatization using leucine-coumarinamide for HPLC determination of mono and dicarboxylic acids in plasma. *Acta Physiol Hung* 1995; 83(1): 39-46.
13. Mehta AC. The validation criteria for analytical methods used in pharmacy practice research. *J Clin Pharm Ther* 1989; 14 (6): 465-473.
14. O'Neil MJ. The Merck Index An Encyclopedia of chemicals, Drugs and biologicals. USA, 13th ed., Merck & Co., INC, 2001; P908.
15. Velasco J, Berdeaux O, Marquez-Ruiz G and Dobarganes MC. Sensitive and accurate quantitation of monoepoxy fatty acids in thermoxidized oils by Gas liquid chromatography. *J Chromatogr A* 2002; 982(1): 145-52.